

му показалъ лъжливы записы за собственность, споредъ които мѣстото на този градъ было ужъ продадено на баща му. Безсрамныйтъ този злодѣй не ся убоя да издѣлбае лъжовенъ печатъ на правителството ни. Надѣймы ся че сичкытъ добры гражданы ще са съединѣтъ за да гонѣтъ както прилича тогози разбойника, изверга на Франціѣ и на свободнѣтъ Америкѣ. Трѣба ли да го убѣймы, да го убѣсимъ или да го хвърлимъ голъ въ катранъ? Туй подлежи на маждрото рѣшеніе на гражданытъ.»

Този членъ, който бѣ съчиненъ отъ дъртаго Самуила, повтори са съ забѣлѣжки еще по-силны и отъ другытъ вѣстници; выкътъ станѣ всеобщъ, защото по-многого отъ жителитъ на Сіото малкогы бѣше грыжѣ за законность-тъ на собственность-тъ имъ. Въ Америкѣ, сѣкый който държи единъ имотъ, гледа себе си като сжщій притежатель, безъ да са гледа какъ и на кой начинъ го е усвоилъ. Този принципъ, полезень въ първытъ години на насѣлваніе и въ малонаселены страны, много е опасень въ богаты щаты като Огіо. Гражданытъ слѣдователно на Сіото гледахъ на Бюсси като на разбойникъ, а Самуиль Бутерфлай въсполованъ отъ всеобщото негодованіе свыка многочисленно събраніе на открыто мѣсто. Градътъ *Сіото-Тоунъ* има прѣкрасно положеніе, отъ странѣ има полукржжіе отъ сѣнчасты хълмове, край полытъ на които тече *Редъ-Риверъ*, про-